

Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 3. septembra 2014 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Korkein hallinto-oikeus – Finska) – postopek, ki ga je sprožil X

(Zadeva C-318/13) ⁽¹⁾

(Direktiva 79/7/EGS – Enako obravnavanje moških in žensk v zadevah socialne varnosti – Nezagodno zavarovanje delavcev – Znesek pavšalne odškodnine za trajno invalidnost – Aktuarski izračun, ki temelji na povprečni pričakovani življenjski dobi glede na spol upravičenca do navedene odškodnine – Dovolj resna kršitev prava Unije)

(2014/C 395/20)

Jezik postopka: fínščina

Predložitevno sodišče

Korkein hallinto-oikeus

Stranka v postopku v glavni stvari

X

Izrek

- Člen 4(1) Direktive Sveta z dne 19. decembra 1978 o postopnem izvrševanju načela enakega obravnavanja moških in žensk v zadevah socialne varnosti (79/7/EGS) je treba razlagati tako, da nasprotuje nacionalni ureditvi, v skladu s katero se različna pričakovana življenjska doba moških in žensk kot aktuarski dejavnik uporabi za izračun dajatev socialne varnosti, katerih plačilo je zakonsko predpisano za primer poškodbe pri delu, če je pri uporabi tega dejavnika enkratna odškodnina, ki jo je treba izplačati moškemu, nižja od odškodnine, ki bi jo prejela enako stara ženska v podobnem položaju.
- Predložitevno sodišče mora presoditi, ali so pogoji za vzpostavitev odgovornosti države članice izpolnjeni. Prav tako bo moralo to sodišče pri vprašanju, ali pomeni zadevna nacionalna zakonodaja v postopku v glavni stvari „dovolj resno“ kršitev prava Unije, upoštevati med drugim to, da Sodišče še ni odločilo o tem, ali se lahko dejavnik, ki temelji na povprečni pričakovani življenjski dobi glede na spol, upošteva pri določitvi dajatve, ki se izplača iz naslova zakonsko določenega sistema socialne varnosti in spada na področje uporabe Direktive 79/7. Predložitevno sodišče mora upoštevati tudi možnost, ki jo je državam članicam dal zakonodajalec Unije ter je določena v členu 5(2) Direktive Sveta 2004/113/ES z dne 13. decembra 2004 o izvajanju načela enakega obravnavanja moških in žensk pri dostopu do blaga in storitev ter oskrbi z njimi in členu 9(h) Direktive 2006/54/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. julija 2006 o uresničevanju načela enakih možnosti ter enakega obravnavanja moških in žensk pri zaposlovanju in poklicnem delu. Navedeno sodišče bo moralo poleg tega upoštevati, da je Sodišče 1. marca 2011 (C-236/09, EU:C:2011:100) razsodilo, da prva od teh določb ni veljavna, saj je z njo kršeno načelo enakega obravnavanja moških in žensk.

⁽¹⁾ UL C 233, 10.8.2013.

Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 4. septembra 2014 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Cour d'appel de Bruxelles – Belgija) – Burgo Group SpA proti Illochroma SA, v stečaju, Jérôme Theetten, stečajni upravitelj za Illochroma SA

(Zadeva C-327/13) ⁽¹⁾

(Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Pravosodno sodelovanje v civilnih zadevah – Postopki zaradi insolventnosti – Pojem ‚poslovalnica‘ – Skupina družb – Poslovalnica – Pravica do uvedbe sekundarnega postopka zaradi insolventnosti – Merila – Oseba, ki lahko zahteva uvedbo sekundarnega postopka zaradi insolventnosti)

(2014/C 395/21)

Jezik postopka: francoščina

Predložitevno sodišče

Cour d'appel de Bruxelles

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Burgo Group SpA

Tožena stranka: Illochroma SA, v stečajju, Jérôme Theetten, stečajni upravitelj za Illochroma SA

Izrek

1. Člen 3(2) Uredbe Sveta (ES) št. 1346/2000 z dne 29. maja 2000 o postopkih v primeru insolventnosti je treba razlagati tako, da je lahko v okviru stečajnega postopka družbe v državi članici, ki ni država njenega sedeža, ta družba tudi predmet sekundarnega postopka v drugi državi članici, v kateri ima sedež in pravno osebnost.
2. Člen 29(b) Uredbe št. 1346/2000 je treba razlagati tako, da je vprašanje, katera oseba ali organ ima pravico zahtevati uvedbo sekundarnega postopka, treba presojati na podlagi nacionalnega prava države članice, na ozemlju katere se uvedba tega postopka zahteva. Pravice zahtevati uvedbo sekundarnega postopka vseeno ni mogoče omejiti le na upnike, ki imajo prebivališče ali sedež družbe v državi članici, na ozemlju katere je zadevna poslovalnica, ali le na upnike, katerih terjatev izhaja iz poslovanja te poslovalnice.
3. Uredbo št. 1346/2000 je treba razlagati tako, da če je glavni postopek stečajni postopek, upoštevanje meril primernosti s strani sodišča, ki odloča o zahtevi za uvedbo sekundarnega postopka, ureja nacionalno pravo države članice, na ozemlju katere se uvedba tega postopka zahteva. Države članice morajo ob določanju pogojev za uvedbo sekundarnega postopka vseeno spoštovati pravo Unije in zlasti njegova splošna načela ter določbe Uredbe št. 1346/2000.

(¹) UL C 226, 3.8.2013.

Sodba Sodišča (deveti senat) z dne 4. septembra 2014 – Evropska komisija proti Helenski republiki

(Zadeva C-351/13) (¹)

(Neizpolnitev obveznosti države – Direktiva 1999/74/ES – Člena 3 in 5(2) – Reja kokoši nesnic – Neizpopolnjena baterijska reja – Prepoved – Reja kokoši nesnic v kletkah, ki niso v skladu z zahtevami iz te direktive)

(2014/C 395/22)

Jezik postopka: grščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: A. Marcoulli in B. Schima, agenta)

Tožena stranka: Helenska republika (zastopnika: I.-K. Chalkias, E. Leftheriotou in M. Tassopoulou, agenti)